

SIROTA MILAN

*Gre po stézi éez poljé zeleno
Milan Stojko, dete zapušéeno.
Kovéek težék nese mi v desnici,
solze z levo briše si po lici;
milo Milan Stojadinov jóéé,
milo toži, poln obupa stoéé:*

*“O cvetice, sreéne ve sestricé,
jasno vedno vam je lepo lice;
jad nobeden srca ne pretresa,
solza vam ne kane iz očesa.
A gorje mu, kdor z režima mora,
v parlamentu nima več prostora,
komur vlado v hladni grob dejali,
kogar kruha služiti so poslali!
Morete mi, rože, razodeti,
kaj ministri delamo na sveti?”*

*A cvetice cvetejo, dišijo,
eksministru ne odgovorijo.*

*Stopa dalje Milan po stezici,
stopa kakor po bodeči žici;
piti vsaki žalost svojo toži,
piti v grmu, ki veselo kroži:*

*“Kaj vam pravim, pevke moje mile,
kaj vesele bi pač ve ne bile!
Skrb vam nikdar srca ne pretresa,
solza vam ne kane iz očesa.*

*A gorje mu, kdor z režima mora,
v parlamentu nima več prostora,
komur vlado v rani grob dejali,
kogar kruha služiti so poslali!
Hoéete li, ptice, razodeti,
kaj ministri hodimo po sveti?”*

*A veselo ptice žvrgolijo,
eksministru ne odgovorijo.*

*Ide Milan, pride do potoka,
pak na brvi zaihti, zajoka:*

*“Potok bistri, voda žuboreéa,
bol neznanana tebi je skeleéa.
Kak lahko mi tod skakljaš po polji,
sonce, téma - vse ti je po volji!
A gorje mu, kdor z režima mora,
v parlamentu nima več prostora,
komur vlado v temni grob dejali,
kruha služiti pa siroto dali!
Potok bistri, veš li razodeti,
éemu eksministri smo na sveti?”*

*Sliši voda to ihtenje vroéé,
éuti solze vase padajoéé,
šumno po livadi potok teéé,
Stojadinoviéu potok reéé:*

*“Daleé mene pot po sveti vodi,
dositi potok vidi, koder hodi.
Tole vé ti, Milan, razodeti:
Prvi nisi - zadnji ne na sveti!”*